

نور در میان خاکستر

روایتی از چهارده ماه معصومیت و یک ابدیت بیداری

شهیده زهرا محمدی گلپایگانی
نوه امام شهید

ناصر کاوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (١) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ (٢) إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (٣)

پایان گمنامی، آغاز یک حماسه

نامی که در زمین پنهان بود، اکنون بر فراز آسمان ها و در قلب یک ملت می درخشد.

رهبر انقلاب (شهید)

شاخه اول (مجتبی)

همسر ایشان، زهرا حدادعادل
(شهیده)

شاخه دوم (هدی)

همسر ایشان، مصباح الهدی
باقری کنی (شهید)

شاخه سوم (بشری)

سیده بشری حسینی خامنه‌ای
(مادر - شهیده)

زهرا محمدی گلپایگانی
(فرزند ۱۴ ماهه - شهیده)

چهار عضو خانواده (یک دختر، دو عروس/داماد و یک نوه خردسال) که نامشان در فهرست رسمی شهدای بمباران تایید شد.

عمری به درازای ابدیت تاریخ

دشمن گمان کرد با آوار کردن سقف بر پیکر ظریف او، دعای پدر بزرگ باطل می شود.
اما زهرای چهارده ماهه اکنون عمرش از تمام قاتلان بزدلش درازتر است.

نام او تا ابد زنده خواهد ماند؛ در روضه های
رضوان، جایی که هیچ موشکی خواب فرشتگان را آشفته نمی کند.

سند مظلومیت و حقانیت.

این کتاب تقدیم می‌شود

به ائمه معصومین (صلوات الله علیهم اجمعین) امامین انقلاب، امام خمینی (ره) و شهید سید علی خامنه ای، شهدا از صدر اسلام تا شهدای رمضان و هرمز

جهان ما، گاهی چنان در هیاهوی نام‌ها و عنوانها گم می‌شود که یادمان می‌رود نبض واقعی زندگی در رگ‌های ظریف کودکی می‌تپد که هنوز الفبای سخن گفتن را نیاموخته است. زهرا، نوه چهارده‌ماهه‌ای که جهانش در اندازه یک آغوش خلاصه می‌شد، به ناگاه به نمادی فراتر از یک نام تبدیل گردید. این کتاب تصویری، تلاشی است برای بازخوانی آن لحظات؛ از خنده‌هایی که در راهروهای خانه می‌پیچید تا دستی که از زیر آوار، وجدان جهانی را به پرسش کشید. ما در این روایت، نه به دنبال گزارش یک حادثه، بلکه به دنبال کشف معنای «حب» و «ایثار» در بستر یک فاجعه هستیم. در ادبیات آیینی ما، شهادت کودک، غایی‌ترین مرتبه مظلومیت است؛ چرا که او نه در میدان جنگ است و نه سلاحی به دست دارد. تنها سلاح او، نگاهی است که به آسمان دوخته شده و دستانی که برای آغوش گشوده شده‌اند. زهرا، چهارده ماه زیست تا به ما بیاموزد که گاهی یک دست کوچک، می‌تواند گره‌های بزرگی را باز کند و یک تابوت کوچک، می‌تواند گهواره‌ای برای بیداری یک ملت باشد.

«کتاب تصویری، نور در میان خاکستر»

شهیده چهارده ماهه، زهرا محمدی گلپایگانی

نوه امام شهید

نویسنده : ناصرکاوه

هوش مصنوعی ، گرافیک و طراح : علی کربلانی

مشاور طرح ، رسانه و فضای مجازی : مهدی کاوه

ویراستار ، تایپ و حروف نگار : نرگس کاوه

روابط عمومی و پشتیبانی: فاطمه عاقلی

قیمت: صلوات بر محمد و آل محمد(ص)

جهانی به وسعت یک آغوش: روایت شهادت زهرا محمدی گلپایگانی

این اینفوگرافیک روایتگر زندگی کوتاه و شهادت مظلومانه «زهرا محمدی گلپایگانی»، نوه ۱۴ ماهه سید علی خامنه‌ای است که در جریان حملات به بیت رهبری به همراه مادرش به شهادت رسید. این محتوا بر پیوند عاطفی عمیق او با پدر بزرگش، جزئیات تکان‌دهنده پیدا شدن پیکرش زیر آوار و تبدیل شدن تابوت کوچکش به نمادی جهانی از مظلومیت تمرکز دارد.

شکوفه‌ای در سایه خورشید (زندگی و پیوند عاطفی)

تولد و هویت

متولد ۲۸ آذر ۱۴۰۳، فرزند سیده
بشری خامنه‌ای و نوه دختری
حضرت آیت‌الله خامنه‌ای.

«این بچه را خدا برای من فرستاده است»

توصیف رهبر شهید از زهرا به عنوان بزرگ‌ترین مایه نشاط
و هدیه الهی.

یادگار ماندگار

اهدای یک نسخه قرآن با دست‌خط اختصاصی
پدر بزرگ برای سلامت و عاقبت او.

روایت سرخ مظلومیت (شهادت و بازتاب جهانی)

نشانه‌ای از زیر آوار: «یک دست کوچک»

روایت تکان‌دهنده آتش‌نشانان از یافتن پیکر
مطهر او در اتاق خواب تخریب شده.

تدفین در آغوش ابدی

بنا بر وصیت و علاقه، پیکر بی‌سر او هنگام
دفن روی سینه پدر بزرگش آرام گرفت.

ترند جهانی مظلومیت

توصیف رسانه‌های بین‌المللی (مانند ایندیا تودی)
از تابوت کوچک او به عنوان نماد بی‌گناهی.

بازتاب شهادت زهرا در رسانه‌های بین‌المللی

روزنامه ایندیا تودی

تصویر تابوت کوچک زهرا در کنار
پدر بزرگ: «تصویر شاخص» تشیع

شبکه المیادین

انتشار گزارشی با عنوان
ویژه «او یک فرشته بود»

دینیک جاگران

نماد تلفات انسانی ویرانگر
جنگ و مظلومیت در غرب آسیا

فہرست مطالب

جہانی بہ وسعت یک آغوش/8
سلامت ، عافیت و طول عمر/13
این بچہ را خدا برای من فرستاد/14
بازگشت بہ امن ترین آغوش جہان/19
من یک دست کوچک اینجا می بینم/22
ہبوط آوار/26
شہادت و تکرار کربلا/30
لالایی خونین/33
عکسی کہ ترند جہانی شد/36
وداع ملی/38
بازتاب جہانی یک فرشتہ/52
امتداد در طریق الحسین در جادہ نجف تا کربلا/56
چہار آغوش/59
آرامش در دار الذکر/62

جهانی به وسعت یک آغوش

روایت شهادت زهرا محمدی گلپایگانی، نوه ۱۴ ماهه رهبر شهید

زهرا! شکوفه ۱۴ ماهه مقاومت

بخش اول: پیوند آسمانی؛ زندگی کوتاه زهرا

هدیه‌ای برای نشاط

رهبر شهید او را بزرگ‌ترین مایه نشاط خود و «فرستاده خدا» می‌دانست.

شهادت: ۹ اسفند ۱۴۰۴

اهدای قرآن: ۱۰ اسفند ۱۴۰۳

ولادت: ۲۸ آذر ۱۴۰۳

کوچک‌ترین فرشته پرواز:

زهرا متولد آذر ۱۴۰۳ بود و تنها ۱۴ ماه در این جهان زیست.

قرآن اهدایی؛ سندی ماندگار

پدربزرگش قرآنی با دست خط خود برای او تدارک دید و آرزوی عمر دراز برایش کرد.

بخش دوم: سند مظلومیت؛ روایت پرواز

نشانی از زیر آوار

مأمور آتش‌نشانی پیکر او را از طریق «یک دست کوچک» زیر آوار پیدا کرد.

«تصویر شاخص» تشییع

روزنامه آیندیا تودی، تابوت کوچک او را شاخص‌ترین تصویر مراسم تشییع رهبر شهید نامید.

هم‌آغوشی تا ابدیت

پیکر بی‌سر او را به وصیت خانواده، روی سینه پدربزرگش در قبر دفن کردند.

تولد: ۲۸ آذر ۱۴۰۳

نام‌گذاری: «زهرا»، هدیه‌ای مزین
به دست خط اختصاصی پدر بزرگ
(رهبر شهید انقلاب).

حضور او در خانه، نه یک عادت،
بلکه یک «مژده» بود؛ دعایی
برای زیستن در جهانی امن و
مؤمنانه.

«سلامت و عافیت و خوشبختی این نوگل زیبارا از
خداوند مهربان مسئلت می‌کنم.
عمرش دراز و سعادتش پایدار باد.»

زہرا برای پدر بزرگ، بزرگ‌ترین
مایه نشاط در میان
سنگین‌ترین طوفان‌ها بود.

جهان او زبان سیاست و جنگ را
نمی‌شناخت؛ جهان کوچکش به
وسعت یک آغوش بود.

«این بچه را خدا برای
من فرستاده است.»

امن‌ترین نقطه جهان برای او: خوابیدن بر سینه پدر بزرگ.

«آقا خیلی زهرا را دوست داشتند. هر وقت از دفتر می آمدند با زهرا بازی می کردند.»

«بزرگ ترین مایه نشاط و خوشحالی ایشان بود.»

«آقا بارها می فرمودند: این بچه را خدا برای من فرستاده است.»

به نقل از پدر زهرا

وصال در ابدیت

«زہرا کو چلو ہمہ عمر ۱۴ ماہہ اش را کنار آقا بود؛ او را در قبر
روی سینہ آقا گذاشتم تا در برزخ ہم کنار ہم باشند.»

همان سینه‌ای که در دنیا مأمّن و آرامش او بود
یک کودک، سند حقانیت و مظلومیت یک مسیر شد.

«اور ادر قبر روی سینه آقا گذاشتم
تا در بر زخ هم کنار هم باشند.»

— حجت الاسلام گلپایگانی (پدر زہرا)

وداع بی سر، بر سینه پدر بزرگ

بر اساس روایت پدر زهرا (حجت الاسلام گلپایگانی) و با اجازه خانواده، پیکر بی سر و متلاشی شده زهرای ۱۴ ماهه، برای همیشه بر سینه پدر بزرگش (رهبر شهید) در قبر قرار گرفت.

«او را در قبر روی سینه آقا گذاشتم تا در برزخ هم کنار هم باشند.»
این تدفین، به رساترین سند مظلومیت و حقانیت در تاریخ معاصر تبدیل شد.

بازگشت به امن ترین آغوش جهان

**«زهره کوچولو همه عمر ۱۴
ماهه اش را کنار آقا بود... او را
در قبر روی سینه آقا گذاشتم
تا در برزخ هم کنار هم باشند.»**

با اجازه آقا مصطفی، پیکر بی سر زهرای ۱۴
ماهه بر سینه امام شهید آرام گرفت.

۱

۱. آوار

ورود به ساختمان. اتاق خواب دختر حضرت آقا به شدت تخریب شده و به زیرزمین فرو ریخته بود.

۲

۲. تماس نیمه شب

اعلام مفقود شدن «نوه آقا» در زیر آوار.

۳

۳. تصور اشتباه

آتش نشانان به گمان اینکه نوه آقا یک جوان ۲۰ یا ۳۰ ساله است، جستجو را آغاز کردند.

«من يك دست كوچك اينجا مي بينم...»
يك كودك ۱۴ ماهه.»

«من یک دست کوچک اینجا می بینم
... مگر نگفتید ۲۰ ساله است؟»

– «نه، یک کودک ۱۴ ماهه است.»

عروسک نبود. «زهرا» بود. با موهای طلایی نرم که می ترد
که حالا با غبار سیمان به خاکستری می زد و سر در بدن نداشت.

«فکر می کردیم نوه آقا
یک جوان ۲۰ ساله است...
تا اینکه یک دست کوچک
از زیر آوار بیرون آمد.»

روایت سخنگوی سازمان آتش نشانی تهران از
جست و جو در زیرزمین ویران شده؛ لَحظِ
لحظه‌ای که فرورفتگی‌های مینیاتوری مچ دست یک
کودک ۱۴ ماهه در میان غبار سیمان پیدا شد.

Gemini Notebook

Gemini Notebook

چهارده ماهگی زیر آوار

دست مینیاتوری (مچ
ه دست و بند بند انگشتانی که
زمخت ترین دست ها را گرفت).

موهای طلایی نرم
(که با غبار سیمان خاکستری
شده بود).

پیکر بی سر
(عروسک نبود، زهرای چهارده ماهه بود).

«مگر نگفتید یک جوان ۲۰ یا ۳۰ ساله است؟ این یک کودک ۱۰ تا ۱۲ ماهه است...»

فرورفتگی‌های مینیاتوری مچ دست میان دست‌های زمخت آتش‌نشان.
موهای طلایی نرمی که با غبار سیمان به خاکستری می‌زد، عروسک نبود. زهرا بود.

۹ اسفند ۱۴۰۴ - هبوط آوار

هجوم بی رحمانه آهن و سیمان.

سقف‌ها فرو ریختند و لالایی‌ها در میان غرش موشک گم شدند.

مادر (سیده بشری حسینی خامنه‌ای)، تن ظریف خود را سپر صورت معصوم کودک کرد.

آخرین درس مادری: حتی در سقوط، می‌توان پناه بود.

ضیافت سرخ آسمانی

تخریب مطلق: فرو ریختن کامل اتاق خواب و فرو رفتن در زیرزمین بر اثر اصابت موشک‌های ائتلاف آمریکا و اسرائیل.

آخرین پناه: جان فشانی مادر (سیده بشری) که در آخرین ثانیه‌ها، تمام جان و تنش را سپر صورت معصوم فرزند کرد.

پرواز مشترک: شهادت مادر و فرزند پابه پای هم در زیر آوار سنگین و سرد.

مادر (سیده بشری)

فداکاری غریزی و فیزیکی.

قرار دادن تمام جان و تن به عنوان سپر
در برابر هجوم آهن و سیمان.

پدر بزرگ (رهبر شهید)

پناهگاه روحی و ابدی.

پناهگاه خستگی‌های کودکانه در حیات، و
مأمن ابدی پیکر بی‌سر او در ممات.

فیزیک فاجعه (واقعیت تلخ)

آوار سنگین و سرد
دست کوچک و بی جان
تابوت چوبی کوچک
۱۴ ماه عمر خاکی

متافیزیک معنا (حقیقت خلق شده)

پناهگاه ابدی در تاریخ
رساترین فریاد مظلومیت
گهواره‌ی بیداری وجدان‌ها
عمر ابدی در حافظه زمان

تکرار کربلا در عصر مدرن

«به کد این گناه؟»

تابوتی که گهواره شد؛ تکان
دادن تابوت به شکل لالایی
مادرانه (یک ترند جهانی).

سندی بر بی گناهی. علی اصغرِ زمان که مظلومیتش،
کینه‌ی کور و عجز دشمن را به تصویر کشید.

ماتريس تطبيقى: تكرار تاريخ

عصر مدرن	عصر كربلا	قربانى كوچك
زهرای ۱۴ ماهه	حضرت على اصغر و رقيه (س)	سلاح كينه
موشك هاى آوار كننده ائتلاف	تير سه شعبه	نماد مظلوميت
كتيبه «صلى الله عليك يا رقيه» روى تابوت كوچك كه جهان را به گريه انداخت.	جاودانگى در تاريخ شيعه	

گویی کربلا دوباره تکرار شده بود

امروز - عصر مدرن

زهرای ۱۴ ماهه

موشک‌های وحشیانه

مصلی تهران

لالایی خونین و تابوت گهواره‌وار

دیروز - عصر عاشورا

علی اصغر (ع) و رقیه (س)

تیرهای کینه دشمن

دشت نینوا

ذبح معصومیت

«مردم می‌گفتند: به کدامین گناه؟»

لالایی خونین

حرکت گھوارہ وار تابوت در
مصلیٰ تہران توسط یک بانو،
تداعی گر لالایی مادرانہ شد و بہ
یک ترند جهانی تبدیل گردید.

طواف اشک

اشک های بی وقفہ خادمان
رضوی ہنگام طواف پیکر
کوچک او در حرم امام رضا
(ع).

گھوارہ می بردست‌ها: ترند جهانی یک لالایی خونین

تکرار کر بلا: ورود تابوت کوچک به مصلى امام خمینی (ره) تهران، تداعی‌گر مظلومیت علی‌اصغر (ع) در عصر مدرن بود.

لحظه وایرال: حرکتی گھوارہ‌وار توسط یک بانو در میان جمعیت، که به نماد یک «لالایی مادرانه و خونین» در فضای مجازی تبدیل شد.

پرسش بی‌جواب: «به کدامین گناه؟» کودلی که هنوز کودکی که هنوز راه رفتن کامل نیاموخته بود، چرا باید هدف بمب‌های سنگ‌شکن قرار گیرد؟

حرکت تابوت

تابوت کوچک زہرا در دستان بانویی به
شکل گہوارہوار بہ حرکت در آمدہ بود.

لالایی خونین

این حرکت، تداعیگر یک لالایی مادرانہ
و خونین بود کہ با هیچ کلامی وصف
نمی شود.

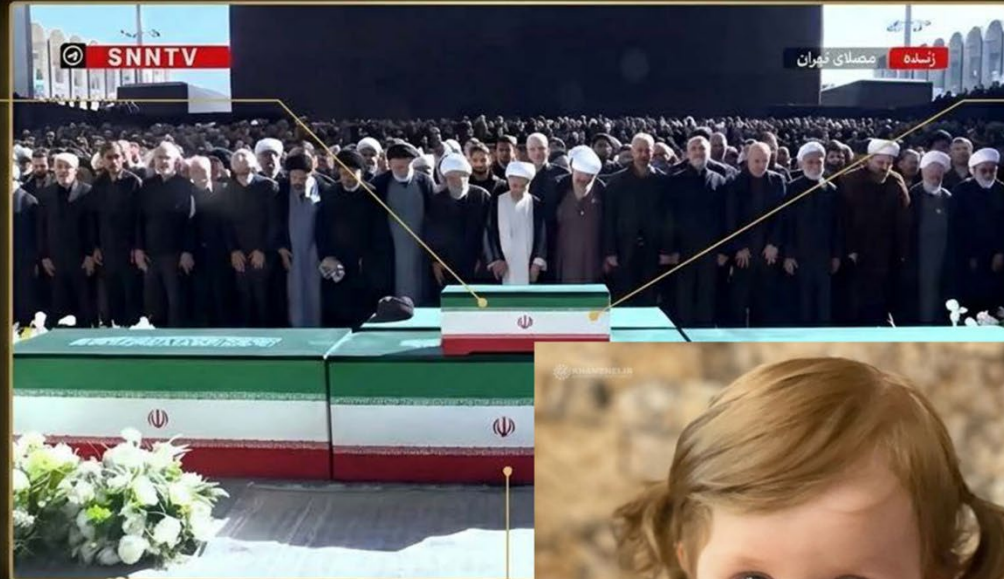
بغض جهانی

این صحنہ کوتاہ بہ سرعت تبدیل بہ
ترند جهانی شد و جہان را بہ گریہ
انداخت.

تصویری که مرزهای جغرافیایی و تاریخی را درنوردید

مقیاس مظلومیت

تابوتی به کوچکی یک گهواره، نمادی از بی‌گناهی مطلق در برابر ماشین جنگی.

تجلی کربلا

کتیبه «صلی الله علیه و آله»؛ تکرار تاریخ و سلاله‌ای که با اهل بیت خویش به مسلخ رفت.

پناه ابدی

تکیه داده بر تابوت پدر بزرگ؛ تصویری که روزنامه ایندیا تودی آن را «تصویر شاخص» این تشییع نامید.

كالبه شكافي يك وداع ملي

لنگرگاه معنوی:

مقصد نهایی و نماد پیوند با اهل بیت.

اقیانوس سوگواران:

۲ تجلی وحدت ملی و
ایستادگی یکپارچه ملت.

مسیر نور:

۳ شکافتن قلب جمعیت برای
عبور پیکرهای مطهر.

پرچم‌های یا حسین:

۴ پیوند ایدئولوژیک با مکتب شهادت.

كالبدشكافي يك پديده شگرف

○ مرکز ثقل معنوی:
تابوت‌ها به عنوان آهن‌ربای
روحانی که میلیون‌ها
قلب را هم‌سو می‌کنند.

○ رایت سرخ خونخواهی:
نماد پیوند شهادت
معاصر با حماسه‌ی
تاریخی کربلا.

○ موج بی‌قرار انسانی:
اراده‌ی جمعی برای لمس
قداست و بیعت با مسیر
شهادت.

بیعت: پیوند دست‌ها و تابوت‌ها

در میانه‌ی هیاهو و سیل جمعیت، هر
دستِ برافراشته، یک پیمانِ فردی است.
این سوگواری منفعلانه نیست؛ یک
بیعتِ فعال و پر حرارت است.

✱ تمنای تبرک

✱ تجدید عهد با آرمان‌ها

✱ ادامه دادن راهی که در سکوت آغاز شد

اکیانوسی از غیرت و ایمان

این حضور، تنها یک تشییع جنازه نیست؛ بلکه
رفراندومی از جنس اشک و عقیده است که وفاداری
ملت را به آرمان‌های شهدا فریاد می‌زند.

حضور میلیونی ملت ایران

حضور میلیونی ملت ایران

اقيانوس قم و جمکران: وداعی که به یک خیزش بدل شد

اشک‌های یک مرجع

حضور بغض‌آلود آیت‌الله جوادی آملی
و اقامه نماز بر پیکر رهبر شهید.
تصویری ابدی از بوسه ایشان بر
عمامه خونی شهید.

خشم نتانیا هو

هراس و خشم عمیق دشمنان از حضور
میلیونی و بی‌نظیر مردم در تشییع
قائد شهید و همسرشان؛ باطل شدن
خیالات خام تجزیه و تسلیم.

طنین «باید برخاست»

غوغای جمعیت در مسجد مقدس
جمکران و تبدیل شدن مرثیه به یک
یک حماسه بیداری؛ عهدی تازه با
حضرت ولی عصر (عج).

حماسه حضور: تجلی عصاره دررگ های جامعه

آنچه در خلوتِ مادرانی چون بشری تقطیر شد، اکنون در خیابان ها به سیلابی از اراده تبدیل شده است. این میلیون ها نفر، تنها برای سوگواری نیامده اند؛ آن ها تجلی فیزیکی همان روح پنهانی هستند که سال ها در گمنامی پرورش یافت.

تغییر مقیاس از «یک نفر» در محراب، به «میلیون ها نفر» در میدان.

از قطره تا اقیانوس: دیالکتیک گمنامی و تجلی

سرچشمه (مادر)

- ◆ گمنام و بی‌نشان
- ◆ سکوت مطلق و نیایش
- ◆ نور باطنی و فردی

تجلی (امت)

- ◆ آشکار در چشم جهانیان
- ◆ خروش میلیونی و شعار
- ◆ قدرت عظیم اجتماعی

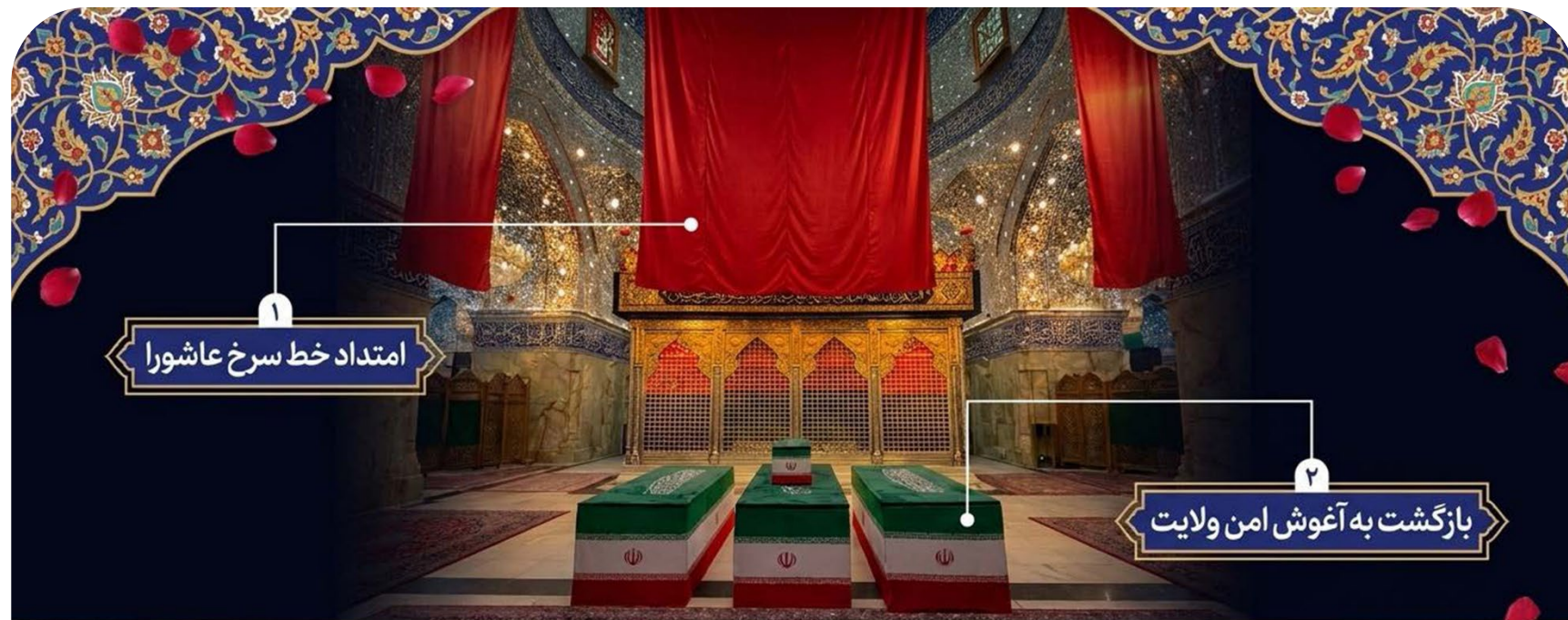
بزرگترین حماسه‌های یک انقلاب، زاده‌ی آرام‌ترین نجواهای مادران آن است. این دو تصویر، دو روی یک سکه‌اند.

تاج افتخار بر سر مام وطن

پرچم سه رنگ ایران، نه تنها کفن، بلکه نماد والاترين درجه افتخار برای کسانی است که هستی خود را فدای امنیت و اعتلای کشور کردند. ادای احترام رسمی، تجلی قدرشناسی یک تاریخ است.

حضور میلیونی ملت ایران

آرامش در حریم ثارالله

مسیر نور: طواف در حریم ولایت

حرم امام حسین (ع):

بازگشت به سرچشمه‌ی عاشورا و
تجدید عهد با خون ثارالله.

حرم امام رضا (ع):

طواف در حریم امن ولایت و پناه
گرفتن در سایه شمس الشموس.

محراب تجلیل رسمی:

وداع باوقار یک ملت با پیکرهایی
پیکرهایی که پرچم سه رنگ را به
عنوان کفن برگزیدند.

پیکر شهدا پیش از پیوستن به خاک، یک جغرافیای روحانی را طی می‌کنند
تا قداست حرم‌ها را به خیابان‌های شهر پیوند دهند.

معماری نامرئی یک انقلاب

تشییع‌های میلیونی سطح شهر، تنها بدرقه‌ی پیکر مقامات داخل تابوت‌ها نیست... بلکه تجلی فیزیکی همان روح عظیمی است که توسط مادران گمنامی چون «بشری» پرورش یافته است. بانوی تراز انقلاب، ستون نامرئی خیمه‌ای است که امروز میلیون‌ها نفر در زیر سایه‌ی آن در خیابان‌ها ایستاده‌اند.

از سوگ خانوادگی تا خیزش و حماسه ملی

حماسه مقدّس

حضور عظیم و بی سابقه در قم و مسجد
مقدس جمران

طنین سهمگین شعار «باید
برخاست» در میان تصاویر هوایی
از عظمت جمعیت عزادار.

خروش پایتخت

غوغای جمعیت و سنگ تمام
تهرانی ها در میزبانی از پیکرها

وداع صمیمی

خانواده در مصلاي تهران و
مدرسه فرهنگ

بدرقه‌ی یک ملت (تشییع تاریخی)

طنین شعار «باید برخاست»
و گلباران پیکرهای پاک توسط
ملتی قدرشناس.

حضور مراجع عالی قدر؛
اشک‌های آیت‌الله جوادی آملی و
بوسه ایشان بر عمامه رهبر شهید
در حین اقامه نماز.

غوای جمعیت و حضور میلیونی
مردم داغدار در مسیر تشییع در
قم و مسجد مقدس جمکران.

بازتاب‌های جهانی؛ امواجی که مرزها را درنوردید

عرصه سیاست

خشم و انفعال **نتانیاهو** از حضور
خیره‌کننده مردم.

لگدمال شدن بنرهای **ترامپ** در زیر
پای تشییع‌کنندگان **خشمگین**.

عرصه رسانه جهانی

پوشش گسترده بلاگرهای خارجی.

روایت چهره‌های رسانه‌ای چون
جکسون هینکل از عظمت بی‌بدیل
این رویداد در قلب **خاورمیانه**.

عرصه هنر پارسی

واکنش فرهنگی و تاریخی چشمگیر.

بدرقه و سرایش سوگ‌نامه توسط
بیش از ۲۵۰ شاعر پارسی‌گو برای
«**ایرانی‌ترین رهبر تاریخ**».

بازتاب جهاني يك فرشته

India Today (هند)

کلیدواژه: تصویر شاخص
(Iconic Image)

روایت: قرار گرفتن تابوت کوچک زهرا در کنار تابوت پدر بزرگمش برجسته‌ترین را برجسته‌ترین و شاخص‌ترین تصویر کل مراسم تشییع تشییع توصیف کرد.

Dainik Jagran (هند)

کلیدواژه: نماد ویرانی انسان‌ها

روایت: او را نماد تلفات انسانی جنگ در غرب آسیا دانست و به کتیبه معنادار «صلی الله علیه و آله» یا رقیه» روی تابوت او اشاره کرد.

Al Mayadeen (جهان عرب)

کلیدواژه: فرشته آسمانی

روایت: با انتشار گزارشی اختصاصی تحت عنوان «او یک فرشته بود»، به بازخوانی زندگی کوتاه و شهادت مظلومانه او پرداخت.

اينديا تودي (India Today)

تابوت كوچك او در كنار
پدربزرگش را «تصوير
شاخص» مراسم
تشيع ناميد.

دينيك جاگران (Dainik Jagran)

او را نماد تلفات انساني
ويرانگر جنگ معرفي كرد و
و به كتيبه «صلي الله عليك
عليك يا رقيه» روي تابوت
اشاره كرد.

شبكه الميادين (Al Mayadeen)

با انتشار گزارشي
اختصاصي، تيتري زد:
«او يك فرشته بود».

پاداش جهاد؛ عبور از بحران و آغاز یک دوران

فقدان عظیم

شهادت رهبر پیشین در
اوج حساسیت تاریخی و
تلاطم ژئوپلیتیک.

عوامل تثبیت و گذار

انتخاب سریع و قاطع آیت الله
سید مجتبی خامنه ای.

تکیه بر سال ها آموزش های عملی و
پنهان پیشین ایشان در حکمرانی و
مدیریت بحران.

تداوم مقتدرانه

ناامیدی و یأس مطلق
جبهه دشمنان از ایجاد
خلأ قدرت در ایران.

بہ کد این گناہ؟

کودکی کہ هنوز راہ رفتن
کامل نیاموختہ بود، چہ
جرمی برای قرار گرفتن
زیر آوار داشت؟

معرکہ باطل

او بہ دنیا نیامد تا بخشی از
یک معرکہ نظامی باشد.
هیچ جنگی نمی تواند کشتن
یک نوزاد را توجیہ کند.

فریاد رساتر

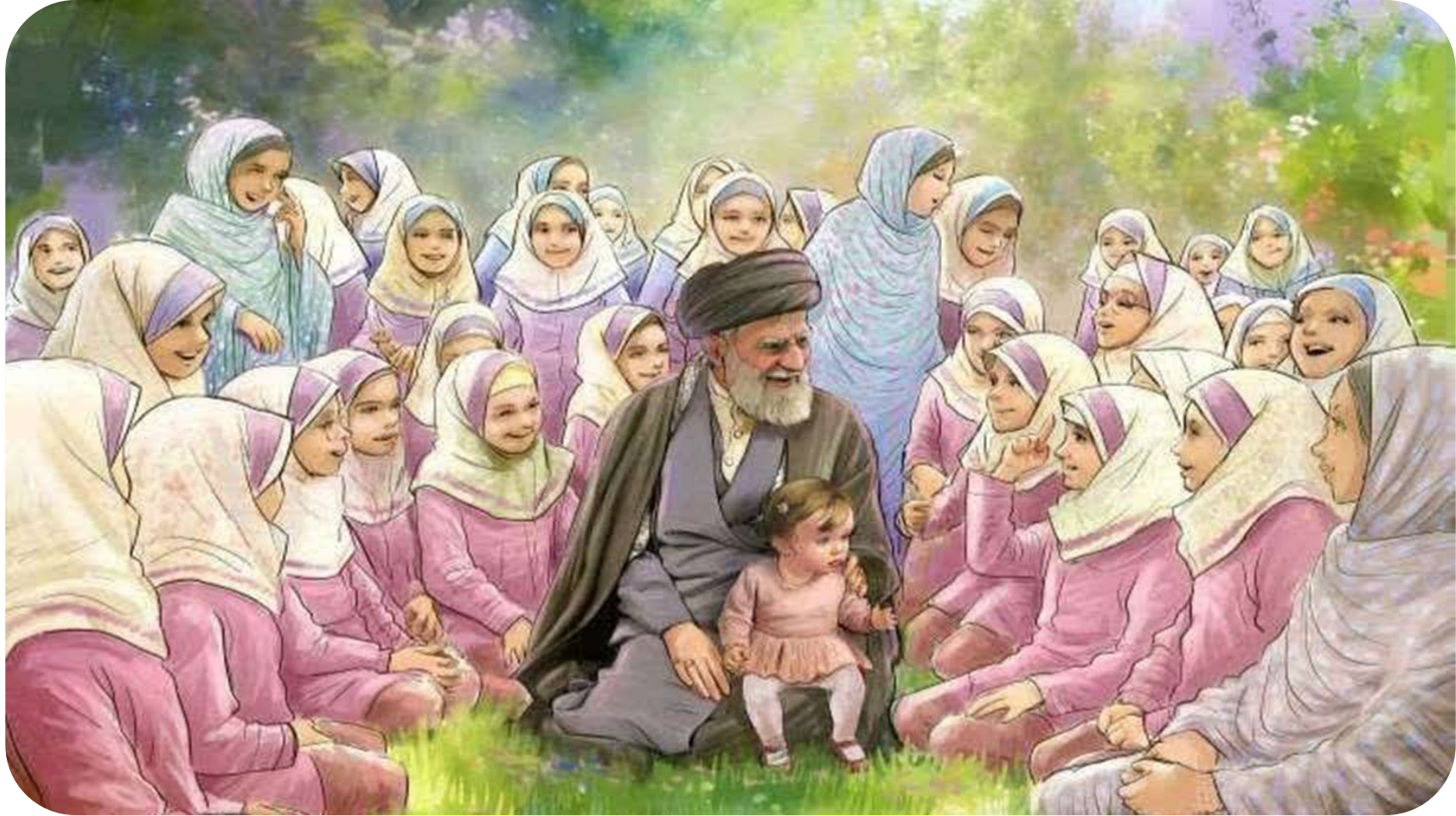
ہمین مظلومیت و بی گناہی
مطلق، خون او را بہ
بزرگ ترین و رساترین فریاد
ظالمان تاریخ تبدیل کرد.

حضور زهرا ای ۱۸ ماهه در طریق الحسین

نیابت مردمی: زائران اربعین در مسیر مشایه، قدم‌های خود را به نیابت از نوه ۱۴ ماهه رهبر شهید برداشتند.

قاب‌های ماندگار: ثبت تصاویر بی‌شمار از جوانان عراقی (مانند منطقه رمثیه) که تصاویر زهرا زهرا شهید را در دست داشتند و او را به نماد همبستگی در پیاده‌روی اربعین تبدیل کردند.

امتداد در طریق الحُسین

حضور تصویر زهرای ۱۸ ماهه (به احتساب گذشته از تولد) در دستان جوانان عراقی در پیاده روی اربعین.

حضور پدر داغدار (حجت الاسلام گلپایگانی) در مشایه و استقبال گرم مردم عراق؛ نمادی از زنده ماندن نام او در بزرگترین اجتماع بشری.

زمان متافیزیکی: ابدیت در تاریخ

دشمن گمان کرد با آوار کردن سقف، دعای پدر بزرگ برای «عمر دراز»
باطل می شود. اما طول عمر او اکنون با ابدیت تاریخ سنجیده می شود.
زهرای چهارده ماهه اکنون عمرش از تمام قاتلان بزدلش درازتر است.

نام او تا ابد زنده خواهد ماند؛
نوری جاودانه در میان خاکستر.

۲۸ آذر ۱۴۰۳

زمان فیزیکی: فقط ۱۴ ماه

۹ اسفند ۱۴۰۴

سفر نور؛ مسیر معنوی تابوت کوچک

مشهد الرضا (رواق دارالذکر):
طواف برگرد مضجع شریف امام رضا (ع)
و آرامش ابدی در بامداد ۱۹ تیرماه.

تهران (مصلی امام خمینی):
وداع میلیونی و آغاز مسیر.

نجف اشرف:
ورود پیکر به بارگاه حضرت علی (ع)
و طواف در حریم علوی.

نوه امام شهید _ ناصر کاوہ

زهرا! شکوفه‌ای که در اوج مظلومیت پرپر شد

تبیین ابعاد شهادت، تفحص و وداع جانشوز با زهرا محمدی گلیپایگانی به عنوان نماد بی‌گناهی.

بخش اول:
حیات معصومانه
و پیوندهای عاطفی

هدیه‌ای الهی و مایه نشاط
رهبر شهید او را هدیه‌ای از جانب خدا و
بزرگ‌ترین مایه خوشحالی خود می‌دانست.

پیوند متبرک با قرآن
نام او را پدر بزرگش انتخاب کرد و یک
قرآن با خط اختصاصی به او هدیه داد.

هویت و تبار سلاله پاک
او فرزند سیده بشری خامنه‌ای و
محمدجواد محمدی گلیپایگانی بود.

شهدای خانواده

نام شهید	نسبت فامیلی	سن/وضعیت
زهرا محمدی گلیپایگانی	نوه	۱۴ ماهه (شهید خردسال)
سیده بشری حسینی خامنه‌ای	مادر	دختر رهبر انقلاب
سید علی خامنه‌ای	پدربزرگ	رهبر شهید

بخش دوم:
روایت شهادت،
تفحص و وداع آخر

تفحص از زیر آوار سنگین
پیکر او پس از ساعت‌ها جستجو، از طریق یک
«دست کوچک» زیر آوار اتاق خواب پیدا شد.

تجلی مدرن واقعه کربلا
تابوت کوچک او که مانند گهواره تشییع شد،
تداعی‌گر مظلومیت حضرت علی اصغر (ع) بود.

آرامش ابدی بر سینه پدر بزرگ
طبق روایت، پیکر بی‌سر زهرا در قبر روی
سینه پدر بزرگش قرار داده شد تا در برزخ
کنار هم باشند.

طول عمر در برابر ابدیت

دشمن گمان کرد با آوار کردن سقف، دعای پدربزرگ برای «عمر دراز» او باطل
اما زهرای ۱۴ ماهه، اکنون از تمام قاتلان بزدلش بیشتر عمر خواهد کرد.

او به دنیا نیامد تا بخشی از یک معرکه نظامی باشد؛ اما مظلومیتش به رساترین فریاد تاریخ تبدیل شد و در ابدیت، جاودانه درخشید.